

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

navrhovatelky: J. H.,
bytem x

proti odpůrcům 1. Městský úřad Mníšek pod Brdy, x ,
2. Mníšek – Město pro rodinu, jednající zmocněnkyní M. Č., bytem x,
zmocněnkyní 3. NEZÁVISLÍ MĚSTEČKA POD SKALKOU, jednající Ing. Z. Z, bytem x,
4. Sdružení nezanířníků, jednající zmocněncem Ing. P. K., bytem x,
5. Společně pro Mníšek, jednající zmocněncem Bc. P. V., bytem x,
6. Otevřená radnice, jednající zmocněnkyní Ing. M. V., bytem x,
7. STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ, jednající zmocněnkyní Ing. J. D., bytem x,
8. TOP 09 a nezanířslí, jednající zmocněnkyní J. P., bytem x
9. Občanská demokratická strana, jednající zmocněncem Bc. L. T. P., bytem x,

o návrhu na neplatnost voleb do Zastupitelstva města Mníšek pod Brdy konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka podala dne 19. 10. 2018 v zákonné desetidenní lhůtě stanovené v § 60 odst. 1 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), návrh na neplatnost voleb do Zastupitelstva města Mníšek pod Brdy.
2. Navrhovatelka tvrdí, že volební kampaň vedená odpůrcem 6. (Otevřená radnice) hrubě ovlivnila výsledek voleb, neboť ovlivnila voliče natolik, že výsledek z nich vzešlý nelze považovat za jejich skutečnou vůli. Ústavní soud si v nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, osvojil názor prvorepublikového volebního soudu, podle něhož je vážným porušením čistoty voleb nepřipustná agitace, která se zvrhává v teror a znemožňuje svobodné rozhodnutí voličů. Právě leták odpůrce 6. pokládá navrhovatelka za

nepřípustnou agitaci spočívající ve snaze znemožnit kandidáty konkurenčních politických subjektů, což může ve svém důsledku vytvářet silný tlak na svobodnou vůli voličů.

3. Leták rozšiřovaný ve dnech 28. 9. – 30. 9. 2018 odpůrcem 6. vhozením do domovních schránek v Mníšku pod Brdy, který obsahoval jmenovitě o některých kandidátech odpůrce 2., 3., 4. a 7. informace, které byly v některých případech zkreslené a zavádějící a v jiných případech dokonce nepravdivé a urážlivé. Cílem letáku nepochybně bylo tyto kandidáty napříč kandidátními listinami znemožnit, a to v době, kdy na vznesené pomluvy již nebudou schopni efektivně reagovat s ohledem na to, že se volby konaly již o pár dní později. Navrhovatelka přiložila čestná prohlášení, z nichž je patrné, že leták byl šířen v celém volebním obvodu. Že jde o zkreslené informace, si musel být odpůrce 6. vědom, neboť to nejsou informace ověřitelné z veřejných zdrojů, či alespoň jemu známé z jeho předchozích aktivit. To však nelze říci o průměrném voliči, od nějž nelze očekávat, že si bude takové informace sám aktivně prověřovat. Konkrétně leták naznačuje, že někteří kandidáti budou v Mníšku pod Brdy prosazovat výstavbu spalovny odpadů, čemuž dosud kandidáti odpůrce 6. úspěšnou žalobou zabránili. Žádná taková spalovna však v obci vzniknout nemá a nikdy vzniknout neměla, a tudíž proti tomu ani nikdo nebrojil žalobou. Dále se navrhovatelka vymezuje vůči tvrzení, že jsou jmenovaní kandidáti spojeni s mafiánskými praktikami na radnici. Stejně zavádějící je i informace o obžalovaném městském architektovi, který podle letáku převzal úplatek ve výši 5 milionů korun; městský architekt byl sice skutečně z tohoto jednání obžalován, avšak v červnu roku 2018 byl rozsudkem Krajského soudu v Praze (potvrzeným rozsudkem Vrchního soudu v Praze v září 2018) zproštěn viny. I spekulace o tom, pro koho měl být tento údajný úplatek určen, jsou zcela nepravdivé, neboť uvedenými rozsudky se obvinění ukázala jako zcela smyšlená. Všechna tato nepravdivá tvrzení, která navíc kandidáti odpůrce 6. dále šířili na sociálních sítích, mohla ovlivnit voliče ve prospěch odpůrce 6. tím, že uškodila kandidátům ostatních subjektů. To mohlo v tak malé obci zásadně ovlivnit výsledek voleb (k získání mandátu stačilo odpůrci 6. přesvědčit pouhých 80 voličů). Navrhovatelka má za to, že vlivem popsané nezákonnosti došlo k volbě kandidáta, který by jinak nebyl zvolen, a proto je třeba zopakovat celý volební proces.
4. Odpůrce 3., odpůrce 4. a odpůrce 7. uvedli, že se s návrhem ztotožňují.
5. Odpůrce 9. uvedl, že návrh pokládá za nedůvodný.
6. Odpůrce 6. ve vyjádření k návrhu na okraj uvedl, že navrhovatelka je zaměstnankyní zmocněnkyně odpůrce 7., která je manželkou současného starosty. K vlastnímu obsahu návrhu odpůrce 6. uvedl, že navrhovatelka neprokázala porušení volebního zákona v potřebné intenzitě. Jediný zvolený kandidát za odpůrce č. 6 je členem zastupitelstva zvolen opakovaně, a nelze se tudíž domnívat, že k tomu tentokrát došlo pouze díky předmětnému volebnímu letáku. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že ani zcela neetická volební kampaň není důvodem pro zrušení voleb. Odpůrce 6. také poukázal na to, že kampaň ostatních uskupení byla dlouhodobá (již od srpna 2018) a agresivní (vyústila mj. v žalobu na ochranu osobnosti podanou u Okresního soudu Praha-západ); oproti tomu kampaň odpůrce 6. sestávala v podstatě jen z předmětného volebního letáku, který jistě není způsobilý ovlivnit volby jako celek. Šlo ostatně jen o shrnutí palčivých problémů Mníšku pod Brdy, na něž kandidáti odpůrce 6. poukazují průběžně, nikoli jen během předvolební kampaně. Informace obsažené v letáku odpůrce 6. nepovažuje za nepravdivé. Třídírna odpadu, kde by probíhalo i jeho spalování, byla ve městě skutečně plánována; tento projekt se povedlo zastavit, avšak stále panuje obava, že by mohl být

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

znovu oživen. Stejně tak existují mafiánské praktiky spočívající v personální provázanosti členů zastupitelstva s městskými zaměstnanci a smluvními partnery. Konečně informace o obžalovaném a nepravomocně odsouzeném městském architektovi byla v době, kdy odpůrce 6. leták vydal, pravdivá; o zproštění viny vrchním soudem se odpůrce 6. dozvěděl až počátkem měsíce října. Pokud však město informaci o tom, že byl městský architekt zproštěn viny, nezveřejnilo dříve, sotva lze odpůrci 6. vytýkat, že vycházel z informací, které měl v té době k dispozici. Odpůrce 6. považuje návrh na vyslovení neplatnosti voleb za účelový a navrhuje, aby jej soud zamítl.

7. Ostatní odpůrci se k návrhu nevyjádřili.
8. Návrh je nedůvodný.
9. Podle § 90 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 1 volebního zákona se každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, může návrhem u soudu domáhat neplatnosti hlasování, neplatnosti voleb nebo neplatnosti volby kandidáta. Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí.
10. Soud ověřil, že byl návrh podán oprávněnou osobou, neboť navrhovatelka byla ke dni voleb zapsána v seznamu voličů, který si soud nechal předložit od odpůrce 1. Naznačované vazby navrhovatelky na další účastníky řízení, které tvrdí odpůrce 6., nemají pro její aktivní legitimaci žádný význam, a proto se jimi soud nezabýval, natož aby je prověřoval. Návrh byl také podán v zákonem stanovené lhůtě, protože výsledky voleb do zastupitelstev obcí vyhlásila Státní volební komise sdělením č. 225/2018 Sb. v úterý 9. 10. 2018. Poté se soud návrhem na vyslovení neplatnosti voleb zabýval věcně. O návrhu rozhodl bez jednání (§ 90 odst. 3 s. ř. s.).
11. Aktivně legitimovaný subjekt se může návrhem u soudu domáhat neplatnosti hlasování, neplatnosti voleb nebo neplatnosti volby kandidáta, přičemž důvodem návrhu (§ 60 odst. 2 až 4 volebního zákona) je tvrzení, podle kterého byla porušena ustanovení volebního zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb, výsledky hlasování nebo výsledky volby kandidáta.
12. Navrhovatelka svůj návrh označila jako návrh na neplatnost voleb a na neplatnost volby kandidáta. Návrhem na neplatnost volby kandidáta je třeba obecně rozumět návrh poukazující na takovou nezákonnost, pro jejíž odstranění by postačovalo provedení opětovného přepočítání volebních lístků. Navrhovatelkou namítaná nezákonnost (šíření volebního letáku obsahujícího nepravdivé údaje) je však vadou, jejíž odstranění by vyžadovalo opakování volebního procesu jako celku včetně volební kampaně, popř. dalších činností předcházejících hlasování, aby volič – neovlivněn informacemi obsaženými v tomto letáku – měl možnost si učinit nový názor a svobodně zformulovat svou vůli (blíže viz usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2012, č. j. 50 A 22/2012-44, publikované pod č. 2818/2013 Sb. NSS a dostupné na webových stránkách www.nssoud.cz). Soud tedy návrh posoudil podle jeho obsahu jako návrh na neplatnost voleb.
13. Podle ustálené judikatury Ústavního soudu vycházející z demokratického principu legitimacy veřejné moci, podle něhož je lid jejím zdrojem a v této roli se podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb (čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 Ústavy),

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

platí pro volební soudnictví vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů; předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá (nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04). Řízení ve věcech volebního soudnictví je proto založeno na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny. Úprava ověřování voleb je přitom alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru (princip potenciální kauzality ve volebním soudnictví). Tuto možnou příčinnou souvislost je však třeba vykládat nikoli jako pouhou abstraktní možnost. Z čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod lze dovést právo zvoleného kandidáta na nerušený výkon funkce po stanovené časové období (srov. nález ÚS ze dne 10. 1. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 30/95), rozhodnutí voličů jako suveréna může tudíž soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát.

14. Na tato východiska navazuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. např. usnesení NSS ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, č. 354/2004 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz), která v obecné rovině definuje tři základní předpoklady pro vyhovění volební stížnosti takto:

- a) nezákonnost, tzn. porušení některých ustanovení volebního zákona, popř. zákonů souvisejících,
- b) vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno volební stížností a
- c) zásadní intenzita této nezákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu předmětného kandidáta.

Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k nezákonnému jednání nedošlo, nebyl by určitý kandidát zřejmě vůbec zvolen. Zjednodušeně řečeno tedy tato intenzita způsobuje „zatemnění“ volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění. Obdobné zásady pak lze uplatnit i na případ tvrzené neplatnosti hlasování či voleb.

15. Soud podotýká, že si je vědom toho, že z odkazované judikatury nelze pro účely posuzované věci vycházet bez dalšího [zejména ve vztahu k podmínce sub c)]. V mezidobí totiž došlo ke změně volebního zákona, která je pro právě posuzovanou věc zásadní. Podle § 60 odst. 2 – 4 volebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2016 bylo podmínkou důvodnosti návrhu porušení volebního zákona způsobem, který *mohl ovlivnit* výsledek voleb. Zákonem č. 322/2016 Sb. došlo k novelizaci tohoto ustanovení a v nynějším znění (tj. ve znění účinném ke dni voleb) je podmínkou důvodnosti návrhu porušení volebního zákona způsobem, který *hrubě ovlivnil* výsledek voleb. Tato novelizace § 60 volebního zákona se v návrhu zákona č. 322/2016 Sb. objevila jako pozměňující návrh v ústavně právním výboru (usnesení ústavně právního výboru ze dne 30. 3. 2016, sněmovní tisk č. 568/5, 7. volební období Poslanecké sněmovny, dostupný na <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=7&t=568>). Není k ní tedy k dispozici důvodová zpráva. Jelikož se však tatáž formulační změna dotkla i dalších volebních zákonů, odkazuje soud na usnesení NSS ze dne 21. 2. 2018, č. j. Vol 50/2018-46, jehož závěry jsou aplikovatelné i na právě posuzovanou věc, byť tam šlo o volbu prezidenta republiky. Nejvyšší správní soud v uvedeném usnesení uvedl: „Mezi *původním a novým*

zněním zákona, tedy mezi formulací „mohl ovlivnit“ a „hrubě ovlivnil“ je významový rozdíl. K tomuto rozdílu se NSS v návaznosti na předpoklady přezkumu voleb dovozené judikaturou (srov. usnesení NSS ze dne 2. 7. 2004, čj. Vol 6/2004-12, č. 354/2004 Sb. NSS, a ze dne 10. 11. 2016, čj. Vol 4/2016-191, č. 3522/2017 Sb. NSS) vyjádřil ve svém usnesení ze dne 15. 2. 2018, čj. Vol 16/2018-33: „[a]čkoli s tím volební zákony do konce roku 2016 nepočítaly, případný zásah volebního soudu mohlo dle soudní judikatury vyvolat pouze porušení zákona způsobilé ovlivnit výsledky voleb v určité intenzitě. V tomto směru tedy bude možné nadále vycházet z dosavadní judikatury, neboť pojem „hrubé ovlivnění“ výsledků voleb lze co do intenzity považovat za zákonodárcem zvolený ekvivalent jejich „zatemnění“. Na druhou stranu však nelze ignorovat, že zákonodárce opustil předpoklad pouhé potenciality vlivu porušení zákona na výsledek volby a zákonem č. 322/2016 Sb. zavedl požadavek, aby porušení zákona výsledek volby skutečně ovlivnilo. **Jinými slovy, nyní již bude pro vyhovění volební stížnosti nutné, aby bylo v řízení podle § 90 s. ř. s. prokázáno, že došlo k porušení některého zákonného ustanovení upravujícího průběh volebního procesu a že tato protizákonnost ovlivnila (nikoli pouze mohla ovlivnit) výsledek voleb, a to hrubým způsobem.** Aktuální právní úpravu považuje NSS za ústavní (srov. citované usnesení NSS čj. Vol 16/2018-33, bod 23).“ S tímto závěrem citovaným z bodu 25 uvedeného usnesení NSS (zdůraznění provedeno soudem) se soud ztotožňuje.

16. Soud proto posuzoval, zda navrhovatelka předložila dostatečné důkazy, tedy prokázala existenci takových indicií, z nichž by plynuly významné pochybnosti o platnosti voleb.
17. Navrhovatelka spatřuje nezákonnost voleb v tom, že byla vůle voličů ovlivněna letákem šířeným odpůrcem 6., který obsahoval nepravdivé informace o kandidátech jiných kandidujících subjektů.
18. Soud předně konstatuje, že třebaže zákon o volbách do zastupitelstev obcí (na rozdíl od jiných volebních zákonů) volebním stranám výslovně neukládá čestné a poctivé vedení volební kampaně, jakož ani zákaz zveřejňování nepravdivých údajů, neznamená to automaticky, že v rámci volební kampaně v obecních volbách jsou přípustné jakékoliv prostředky (srov. např. body 83 až 85 a 98 až 100 nálezu Ústavního soudu ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 3673/14, a tam citovanou judikaturu Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva týkající se neférového vedení volební kampaně a zejména podplácení voličů jako jedné z forem nečestné kampaně; rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz/>). Volební kampaň totiž nesmí překročit ústavněprávní limity dané zejména požadavky volné soutěže politických stran (čl. 5 Ústavy České republiky; srov. komentářovou literaturu k tomuto ustanovení ve Sládeček, V. a kol. *Ústava České republiky. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, body 7 až 9, a Rychetský, P. a kol. *Ústava České republiky. Zákon o bezpečnosti České republiky. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, body 30 až 32), svobodné soutěže politických sil [čl. 22 Listiny základní práv a svobod; srov. Šimíček, V. Čl. 12 (Svobodná soutěž politických sil). In: Wagnerová, E. a kol. *Listina základních práv a svobod – komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2012], svobodných voleb a rovného (nejen aktivního, ale i pasivního) volebního práva (čl. 21 odst. 1 a 4 Listiny). Jednoduše řečeno, nečestné a nepoctivé vedení volební kampaně, včetně zveřejňování nepravdivých údajů o kandidátech, lze považovat za porušení volebního zákona (ve smyslu prvního kroku výše zmíněného třístupňového testu) i v kontextu zákona o volbách do zastupitelstev obcí a jeho § 60 odst. 3.
19. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 2. 2013, č. j. Vol 44/2013-72: „*smyslem volební kampaně je snaha aktérů politického boje o získání co největší přízně voličů*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

pro své kandidáty a volební programy. Jejými základními funkcemi jsou proto informovanost, identifikace a mobilizace. Podstata volební kampaně spočívá v tzv. politické komunikaci, a to jak mezi kandidujícími subjekty navzájem, tak především mezi kandidáty (zejména politickými stranami) a voliči (potenciálními i skutečnými). V podmínkách demokratického státního režimu a svobodných voleb bývá obvyklé, že kandidáti a jejich stoupenci využívají vedení pozitivní i negativní kampaně.“ Zveřejňování informací o jednotlivých kandidátech a jejich politickém projevu je chráněno svobodou projevu a právem na informace (čl. 17 Listiny základních práv a svobod), ruku v ruce s ochranou svobodné soutěže politických sil v demokratické společnosti (čl. 22 Listiny základních práv a svobod). „Je proto zcela přirozené, že kandidující politické [subjekty] voliče nejen přesvědčují o tom, že právě jejich nabídka je nejlepší, nýbrž zcela legitimně se snaží je i odradit od nabídky svých politických soupeřů“ (usnesení NSS ze dne 26. 6. 2006, č. j. Vol 5/2006-46). Volba prostředků, jimiž volební kampaň povede, je plně na kandidujícím subjektu (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2006, č. j. Vol 17/2006-25).

20. *V průběhu volební kampaně „jsou voličům často velmi emocionální a vyostřenou formou předkládány argumenty, které mají ovlivnit jejich volební chování a rozhodnutí, koho budou volit. Smyslem volební kampaně v pluralitní demokracii však je nepochybně také to, aby byly posouzeny i ty nejkontroverznější otázky programu politických stran a kandidátů obecně, tak i jejich osobních vlastností a způsobilosti zastávat volenou veřejnou funkci. Jen v takovém případě budou moci voliči rozhodovat se znalostí věci a jen tak může být naplněna ústavní zásada, podle které je lid zdrojem veškeré státní moci. Pokud volební zákon hovoří o požadavku čestného a poctivého vedení volební kampaně, má tím na mysli to, co se dříve označovalo jako čistota voleb (srov. § 56 odst. 1 zákona č. 75/1919 Sb., kterým vydává se řád volení v obcích republiky Československé). Nelze však tyto pojmy vykládat z hlediska soukromého práva a obecné morálky, neboť jde o jejich použití v podmínkách volební kampaně, která není ničím jiným než bojem o hlasy voličů. Jeho negativní projevy lze regulovat, nelze je však zákonem vyloučit“ (nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04 ve věci senátora Nádvorníka).*
21. Soud z navrhovatelkou předloženého letáku (ve formátu přeložené A4) zjistil, že je na přední straně uvozen názvem a logem odpůrce 6., odkazuje na jeho internetové stránky a obsahuje základní volební hesla. Na dvoustraně uvnitř je obsaženo srovnání „co vidíme na Mníšku špatně“ a na druhé straně „jak si Mníšek představujeme my“. Na zadní straně se nachází seznam kandidátů odpůrce 6. Do letáku je vložen obyčejný papír velikosti A5, který stručně prezentuje několik témat, jež jsou v podrobnostech popsána v návrhu a ve vyjádření odpůrce 6. – tedy že jsou jmenovitě uvedení členové zastupitelstva spojení s mafiánskými praktikami a s obžalovaným městským architektem a s plánem vybudovat ve městě spalovnu odpadu.
22. Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda je tento leták odpůrci 6. přičitatelný. Tato skutečnost však není mezi účastníky sporná, neboť to potvrdil sám odpůrce 6., který se ve svém vyjádření k návrhu k letáku přihlásil.
23. Dále se tedy soud zabýval tím, zda tento leták představuje porušení volebního zákona spočívající v povinnosti vést volební kampaň čestně a poctivě, jak ji soud i pro obecní volby dovodil v bodě 18 tohoto usnesení. Dospěl přitom k závěru, že nikoli. Jak plyne z citovaných závěrů Nejvyššího správního soudu, součástí volební kampaně je krom snahy kandidujících subjektů přesvědčit voliče o tom, že představují nejlepší volbu, i snaha odradit voliče od volby konkurentů. Poukázání na pochybení svých politických

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

konkurentů či předchůdců nebo negativní hodnocení jejich práce jsou zcela přirozenou součástí předvolebních kampaní, neboť bez srozumitelného vymezení se vůči konkurenci se lze jen těžko od ostatních kandidujících subjektů odlišit. To platí tím spíše na komunální úrovni, kde obvykle panuje shoda na tom, kam by obec měla směřovat, a jednotlivé kandidující subjekty se od sebe liší zejména tím, jak schopné a věrohodné osobnosti na svých kandidátních listinách voličům představí. Vyjmenování konkrétních kandidátů a jejich adresná kritika v předvolebním letáku nepředstavuje porušení volebního zákona.

24. Navrhovatelka má za to, že tvrzení obsažená v letáku byla lživá. Soud k tomu nejprve podotýká, že není cílem soudního přezkumu voleb prověřit, zda jsou tvrzení uváděná ve volební kampani stoprocentně pravdivá. To ostatně ani není v možnostech soudu, který není s mníšeckými místními problémy detailně obeznámen, a proto v tomto směru ani neprováděl žádné dokazování (např. navrhovatelkou předloženými novinovými články, odpůrcem předloženými rozhodnutími správních orgánů). Avšak z toho, co navrhovatelka a odpůrce 6. uvedli ve svých podáních, má soud za to, že se v dané věci jedná o odlišnou interpretaci konkrétních událostí, které mají reálný základ (mníšecký městský architekt byl skutečně obžalován, v Mníšku se skutečně v roce 2013 plánovalo vybudování drtírny a třídírny odpadů). Prezentace odlišného názoru na určité události, i ostřejší formou (např. tvrzení, že v minulém volebním období bylo fungování radnice založeno na „mafíánských praktikách“), je však podstatou volební kampaně.
25. Politikům jmenovaným v letáku nic pak nebránilo, aby se v rámci předvolební kampaně proti těmto tvrzením vymezili, byť navrhovatelka tvrdí opak, tedy že jmenovaní politici neměli čas na tato obvinění reagovat. K tomu navrhovatelka uvádí, že leták byl šířen do poštovních schránek v Mníšku ve dnech 28. – 30. 9. 2018. Tuto skutečnost odpůrce 6. ve svém vyjádření potvrdil. V té době však do zahájení voleb zbývalo ještě 7, resp. 5 dní. Při velikosti města (necelých 6 000 obyvatel, z toho 4 338 oprávněných voličů, jak soud zjistil ze zápisu o výsledku voleb předloženého odpůrcem 1.) je při kontaktní kampani možné potkat v ulicích Mníšku pod Brdy většinu voličů a informace obsažené v letáku v diskusi s nimi vyvracet, nemluvě o reakci na sociálních sítích, která je otázkou několika málo minut.
26. Navrhovatelka také uváděla, že kandidáti odpůrce 6. informace obsažené v letáku potvrzovali a dále je šířili i na sociálních sítích, což dokládá tzv. printscreeny z různých diskusí na sociální síti Facebook. Její konkrétní námitky se však týkaly pouze obsahu letáku. Diskuse na sociálních sítích navrhovatelka zmínila spíše proto, aby podtrhla přičitatelnost letáku odpůrci 6. a dosah informací obsažených v předmětném letáku, kteréžto skutečnosti nebyly v řízení sporné, neboť rozeslání letáku do všech schránek potvrdil i odpůrce 6. ve svém vyjádření. Proto se soud obsahem přiložených tzv. printscreenů zvlášť nezabýval.
27. Soud uzavřel, že předmětný volební leták nepředstavuje porušení volebního zákona, a návrh jako nedůvodný zamítl.
28. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s., podle nějž nemá v řízení o neplatnosti voleb, neplatnosti hlasování nebo neplatnosti volby kandidáta žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.
29. Usnesení bude doručeno účastníkům řízení. Současně bude vyvěšeno na úřední desce soudu; usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Praha 1. listopadu 2018

Mgr. Jitka Zavřelová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.